

i den kommunale Skattelov af 1910. Andragendet om disse to Forandringer fulgtes ad fra Kommunalbestyrelsen, men i Landstinget er de blevet skilte ad, hvad jeg beklager. Jeg er stemt for begge disse Lovforslags Gennemførelse; men ser man paa Betydningen af dem, kan man ikke være blind for, at Forslaget til Ændring af den kommunale Skattelov, der tilsigter at rette de værste Urimeligheder i denne Lov, er langt det betydningsfuldeste. Det behandles imidlertid stadig oppe i Landstinget, og jeg tillader mig herved at udtale Ønsket om, at det snart maatte komme her ned til dette Ting. Det Lovforslag, her foreliggende, er mindre betydningsfuldt, men selvfølgelig ikke uden Betydning. Det kommunale Arbejde her i Hovedstaden som i alle Landets Kommuner har i de senere Aar været i overordentlig stærk Vækst, baade hvad Opgavernes Antal og Omfang angaar. Arbejdet har været stadig stigende, og man har derfor i hvert Fald hist og her følt Trang til at sætte nogle flere Arbejdskræfter i Gang. Endvidere har det været følt som en Ulempe og er ogsaa en Ulempe, at det nuværende Antal Borgerrepræsentanter er lige. Efter at man har faaet Forholdstal, vil Overgangen til ulige Antal have den Betydning, at der altid sikres et Flertal blandt Vælgerne Flertal i Repræsentationen, medens et lige Medlemstal *kan* medføre, at et Flertal ude blandt Vælgerne ikke faar Flertal inde i Borgerrepræsentationen.

Der foreslaas her endnu en lille Ændring i den bestaaende Ordning, nemlig en Udvidelse af Afstemningstiden. Derover glæder jeg mig meget. Ved sidste Borgerrepræsentantvalg viste det sig, at Forholdene ved adskillige Valgsteder var saa utaalelige, at der her absolut kræves en Ændring. Jeg kunde have ønsket, at der tillige var givet Indenrigsministeren Bemyndigelse til efter Andragende fra Kommunalbestyrelsen at dele Afstemningen i de store Valgkredse og oprette flere Valgsteder. Man har imidlertid gjort gældende, at det ikke kunde nytte stort, at dette blev gennemført ved nærværende lille Lovforslag, idet Valglisterne for det kommende Borgerrepræsentantvalg allerede er udarbejdede, saa at denne Forandring i hvert Fald ikke kunde træde i Kraft i Aar, og for de kommende Aars Vedkommende tør vi vel haabe paa, at vi til den Tid vil have den nye Valgkredsordning med de mindre Kredse gennemført.

Dette Lovforslag har fundet Støtte fra alle Sider oppe i Landstinget, ogsaa fra

konservativ Side. Jeg vil her tillade mig at pege paa den mærkelige Omstændighed, at man fra konservativ Side, som det synes med Glæde og uden Spor af Uvillie, gaar med til at forøge Antallet af Borgerrepræsentanter i København fra 42 til 55. Fra denne Side har man nemlig, naar det har drejet sig om Folketingets Medlemsantal, altid været den stærkeste Modstander af en Udvidelse og paastaaet, at en Udvidelse kun vilde svække Tingets Arbejdsdygtighed; det var ikke flere Folketingsmænd, vi trængte til, snarere, mener man fra konservativ Side, færre. Men her er man fra alle Sider, ogsaa den konservative, enig om det ønskelige i at faa Antallet af Borgerrepræsentationsmedlemmerne udvidet, fordi Arbejdet er stadig voksende. Med Hensyn til Folketingets Medlemstal gælder det jo endda, at der er en stærk Drivkraft til at ønske en Udvidelse, nemlig den, at det kun derigennem vil være politisk-praktisk talt muligt at faa Kredsene gjort nogenlunde lige store. Naar Højre nu gaar med til det foreliggende Forslag, maa jeg herefter være berettiget til at fastslaa, at der maa ligge helt andre Motiver bag denne Uvillie, der tilmed i de senere Aar er stadigt voksende, mod en ringe Forøgelse af Folketingets Medlemsantal. Motivet kan ikke være den almindelige Paastand, at Arbejdsdygtigheden derved svækkes, thi her gaar man jo uden Uvillie, ja endog med stor Velyllie, med til en meget betydelig Forøgelse af Borgerrepræsentationens Medlemstal.

Med disse Ord skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til Fremme.

Ellinger: Jeg vil blot i Anledning af den sidste ærede Talers Omtale af, at man fra konservativ Side gaar med til dette Forslag, tillade mig at sige, at man kan ikke sammenstille det Arbejde, der paahviler en Borgerrepræsentation, med den Virksomhed, der skal udføres af et Folketing. Men desuden er det slet ikke fra konservativ Side, man først har fremsat eller tilkendegivet Uvillie mod en betydelig Forøgelse af Folketingets Medlemstal. Saavidt jeg ved, var det det ærede Medlem fra Højrup (Deuntzer), der i sin Egenskab af Konseilspræsident, maaske tilmed paa det daværende Ministeriums Vegne, udtalte, at efter hans Mening vilde Folketingets Arbejdsevne blive formindsket, i alt Fald ikke blive forøget, ved et større Antal Medlemmer. Ærede Medlemmer ved ogsaa meget godt, at vi fra vor Side ikke har noget imod at gaa med til en For-